

Dosarul nr. 3ra-152/22
2-20056802-01-3ra-15022022

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud: G. Tocaiuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Igor Balan,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Igor Balan împotriva Penitenciarului nr. 6 Soroca și Administrației Naționale a
Penitenciarelor cu privire la contestarea actului administrativ individual
defavorabil, anularea procesului-verbal și restabilirea în funcție,
împotriva deciziei din 2 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și
a fost emisă o nouă decizie de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 28 mai 2020 Igor Balan a depus cerere de chemare în judecată în procedura
contenciosului administrativ împotriva Penitenciarului nr. 6 Soroca și
Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la contestarea actului
administrativ individual defavorabil, anularea procesului-verbal și restabilirea în
funcție.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 aprilie 2020 a luat cunoștință cu ordinul
Penitenciarului nr. 6 Soroca nr. 266 ef din 29 aprilie 2020 cu privire la concedierea
din funcția de agent superior al Secției siguranță și regim penitenciar al
Penitenciarului nr. 6 Soroca și ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor
nr. 607ef din 29 aprilie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare -
concedierea.

A menționat că la 10 aprilie 2020 Comisia de disciplină a emis decizia nr. 10,
prin care agentului principal de justiție Igor Balan, i-a fost aplicată sancțiunea
disciplinară concediere din funcția de agent superior al Secției siguranță și regim
penitenciar al Penitenciarului nr. 6 Soroca. Drept bază pentru motivarea ordinului
Penitenciarului nr. 6 Soroca nr. 266ef din 29 aprilie 2020 și ordinului Administrației
Naționale a Penitenciarelor nr. 607ef din 29 aprilie 2020, care au fost luate în baza
deciziei Comisiei de disciplină nr. 10 din 10 aprilie 2020, a fost raportul directorului

adjunct al Penitenciarului nr. 6, Soroca. Baza acestui raport l-a constituit explicațiile deținuților din Penitenciarul nr. 6, condamnați pentru infracțiuni grave și deosebit de grave, precum și explicațiile agentului principal Igor Balan. Astfel, condamnatul Alexei Tuman a declarat că la data de 17 martie 2020 condamnatul Ion Draniuc i-a transmis un telefon mobil de model Samsung- J5, pe care la 22 martie 2020 l-a transmis prin intermediul colaboratorului penitenciarului Igor Balan unui alt condamnat Andrei Grișciuc. La 23 martie 2020 Igor Balan a întors telefonul mobil Samsung-J5 lui Alexei Tuman. În aceeași zi acest telefon a fost ridicat în rezultatul percheziției. Anterior, deținutul Andrei Grișciuc a transmis lui Alexei Tuman un plic cu scrisori ca să-l transmită angajatului Igor Balan, care urma să le transmită la libertate. Totodată, a menționat că trimiterea scrisorilor nu s-a primit, deoarece a refuzat.

La rândul său, condamnatul Radu Șalari a comunicat că el personal a scris două petiții pe care a semnat Andrei Grișciuc cu conținutul calomnios pe actuala conducere a penitenciarului și folosind că Andrei Grișciuc, care se afla cu dânsul într-o celulă, s-a lăudat de relațiile de prietenie cu Igor Balan, a așteptat ca ultimul să le scoată din penitenciar la libertate. Pentru aceasta scrisorile date la fel au fost transmise condamnatului Alexei Tuman, care urma să le transmită angajatului Igor Balan, pentru a le scoate la libertate, așa au gândit condamnații, dar asta nu s-a primit, deoarece dânsul a refuzat.

Reclamantul a explicat că pe parcursul activității sale în penitenciar a stabilit relații de prietenie cu ofițerul principal al Secției siguranță și regim penitenciar, comisar de justiție Chiriac Alexandru. Când se afla la serviciu deseori intra la biroul acestuia, unde și a făcut cunoștință cu condamnatul Andrei Grișciuc. La începutul lunii martie comisarul de justiție Alexandru Chiriac l-a rugat să între la condamnatul Andrei Grișciuc, să-i transmită un plic cu scrisori. Totodată, plicul nu a fost la Andrei Grișciuc, dar la condamnatul Alexei Tuman. Atunci când a fost telefonat de către condamnatul Alexei Tuman prin intermediul telefonului de la postul intern, i-a comunicat că nu îi va transmite plicul. Tot atunci, condamnatul Andrei Grișciuc l-a rugat să-i aducă de la condamnatul Tuman Alexei un telefon mobil. Astfel, a acceptat de a transmite telefonul pe o noapte la rugămintea condamnatului Andrei Grișciuc din cauza că de câteva ori l-a văzut în biroul comisarului de justiție Chiriac Alexandru. Prin urmare, la data de 22 martie 2020 a luat telefonul de la condamnatul Alexei Tuman și l-a transmis condamnatului Andrei Grișciuc, iar la 23 martie 2020 a transmis telefonul înapoi condamnatului Alexei Tuman.

A declarat că la momentul luării deciziei privind aplicarea măsurii disciplinare de concediere, a fost membru al Organizației sindicale primare a Penitenciarului nr. 6, ce este o parte a Asociației sindicale a Administrației Naționale a Penitenciarelor și Federației sindicatelor Angajaților din Serviciile Publice din Republica Moldova, însă Comisia de disciplină la ședința din 10 aprilie 2020, anume când a fost examinată necesitatea și posibilitatea aplicării sancțiunii disciplinare prin concediere, a ignorat prevederile legale. A considerat că prin inacțiunile menționate a fost încălcat dreptul angajatului, să fie apărat de Organizația sindicală, iar încălcarea acestui drept este un motiv legal pentru anularea deciziei Comisiei de disciplină nr.10 din 10 aprilie 2020 și Ordinului Administrației Naționale a Penitenciarelor din 29 aprilie 2020 nr. 607ef, precum și ordinului Penitenciarului

nr.6 Soroca nr. 266ef din 29 aprilie 2020, invocând în acest sens prevederile art. 4 din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr.300 din 21 decembrie 2017, art. 5, 7, 21 al Legii sindicatelor nr.1129 din 07 iulie 2000.

La fel, Comisia de disciplină a concluzionat că culpa agentului principal, agent superior al Secției siguranță și regim penitenciar Igor Balan este demonstrată, dar această mențiune în opinia reclamantului este corectă parțial numai din punct de vedere că culpa este demonstrată, dar nu este dovedită. A indicat că prin manipularea faptelor și provocarea situației de comitere a abaterii disciplinare, a fost folosit pentru fabricarea unor fapte împotriva comisarului de justiție, ofițerului principal al Secției siguranță și regim penitenciar - Alexandru Chiriac.

A relatat că după o tură de noapte, a fost lipsit de libertate ilegal de la ora 8.00 dimineață până la ora 16.00, fără somn, fără mâncare, fără apă, fără odihnă. Toate necesitățile fiziologice indicate, au fost restricționate de directorul adjunct al Penitenciarului nr.6 Mihail Covali prin abuz de executare a funcției de stat. Fiind pus într-o situație de presiune psihologică, fiind amenințat, fiind agresat de conducătorul adjunct al instituției, a fost interogată prin încălcarea legislației, dând răspunsuri la întrebările provocatoare ale comisarului principal de justiție și neconștientizând de consecințele așa numitei discuții. Mai mult decât atât, în mod ilegal prin abuz i-a fost ridicat telefonul mobil ce-i aparține cu drept de proprietate, fără voia sa, cu scopul verificării mesageriei convorbirilor cu comisarul de justiție Alexandru Chiriac. De asemenea, nu a fost liber de a pleca acasă, până când nu a confirmat tot de ce a fost întrebat de către comisarul principal de justiție, director adjunct interimar al penitenciarului Mihail Covali.

Mai indică reclamantul că la ședința Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020, la fel a avut loc manipularea faptelor cu scopul creării unei imagini cât mai mult negativă în privința sa. Principiile de bază a activității sistemului administrației penitenciare, cum sunt legalitatea și respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, au fost ignorate complet în acest caz. Acest fapt în opinia reclamantului confirmă că conducerea existentă a Penitenciarului nr.6 nu este în stare de a stimula deținuții penitenciarului pentru atitudinea respectuoasă față de lege, deoarece personal prin acțiunile ilegale și implicarea în aceste acțiuni a unor deținuți, manifestă lipsa de respect în fața legislației Republicii Moldova.

Invocă că potrivit art. 93 al Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, comisiile de disciplină au competența de a cerceta faptele care constituie abateri disciplinare și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare numai dacă se constată vinovăția. Astfel, din contextul actelor administrative, nu este clar în săvârșirea căror acțiuni este vinovat. Totodată, în această abatere au fost implicate mai multe persoane, iar persoana centrală este condamnatul pentru infracțiuni grave Alexei Tuman, care obținea la sine telefonul Samsung J5 - un obiect interzis în penitenciar, cunoștea de la cine și cum a intrat acest telefon în penitenciar, la fel, anume el ținea la piept camera de luat vederi, ce aparținea statului și transmitea telefonul angajatului Igor Balan, provocând o abatere disciplinară, dar care nu a fost sancționat pentru implicarea directă în încălcarea regimului penitenciar. La fel, condamnatul Alexei Tuman a indicat încă două persoane implicate - Ion Dranciuc și Andrei Grișciuc, care la momentul comiterii abaterii disciplinare au fost deținuții Penitenciarului nr. 6, și care la fel nu au fost

trași la răspundere pentru încălcarea regimului penitenciar. A comunicat că mai rămâne încă o persoană, dar necunoscută, implicată în această abatere, care a înscenat această abatere, a pregătit-o și a provocat persoane implicate cu scopul de răzbunare asupra unui ofițer al secției siguranță și regim penitenciar. Toate aceste acțiuni au fost făcute prin stabilirea relațiilor cu deținuții ce contravin intereselor de serviciu, astfel că această persoană necunoscută urma să fie sancționată pentru abaterea disciplinară.

Reclamantul a arătat că în conformitate cu art. 21 din ordinul Ministerului Justiției nr. 593 din 28 noiembrie 2018 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate a comisiilor de disciplină pentru personalul din cadrul sistemului administrației penitenciare, activitatea comisiilor de disciplină se bazează pe principiul prezumției de nevinovăție, ce înseamnă că funcționarul public cu statut special cercetat se prezumă a fi nevinovat atât timp cât vinovăția sa nu a fost dovedită. Toate dubiile în probarea săvârșirii faptei care constituie obiectul cercetării se interpretează de către membrii comisiei de disciplină în favoarea funcționarului public cu statut special cercetat. Așadar, după părerea sa, decizia Comisiei de disciplină a fost luată prin nerespectarea principiului prezumției de nevinovăție, principiu de bază la stabilirea vinovăției și sancționarea persoanei.

A mai specificat că drept bază pentru aplicarea sancțiunii – concediere, către un colaborator al penitenciarului, au devenit explicațiile unor persoane condamnate de mai multe ori pentru infracțiuni grave și deosebit de grave, în stare de privațiune de libertate, adică independente de mai mulți factori de decizie în penitenciar, ce pune la îndoială nivelul de moralitate al acestora și libera lor exprimare. Faptul dat pune sub semnul de întrebare legalitatea probelor obținute, având în vedere că art. 92 al Legii cu privire la sistemul administrației penitenciare nr.300 din 21 decembrie 2017 prevede că, în cadrul anchetei de serviciu pot fi audiați martorii sau alte persoane și pot fi utilizate alte mijloace de probă, cu condiția că sunt obținute în mod legal. Reieșind din faptul că legalitatea probelor obținute nu este confirmată, aplicarea sancțiunii cu ignorarea principiului legalității, duce la anularea acesteia.

A susținut că telefonul mobil Samsung-J5 a fost adus în penitenciar, iar dânsul nu a fost implicat în trafic de telefoane mobile. Mai mult, a două zi după abatere, acest telefon mobil a fost ridicat după o percheziție, efectuată de reprezentanții Secției siguranță și regim penitenciar. Astfel, a devenit victima unui plan al factorilor de decizie a penitenciarului, care l-au folosit pentru scopul de răzbunare asupra unui alt colaborator al penitenciarului Alexandru Chiriac. Acestea se confirmă prin faptul că, procesul transmiterii telefonului mobil Samsung J5 de către deținutul Alexei Tuman angajatului Igor Balan, a fost fixat cu ajutorul camerei portative de luat vederi de model Transcend, care se află la bilanțul Penitenciarului nr.6 sub nr.22, dar la momentul fixării transmiterii telefonului se afla în celula deținutului Alexei Tuman, și astfel apare întrebarea prin intermediul cui camera portativă de luat vederi nr.22, care cu drept de proprietate aparține statului, a parvenit în posesia unui deținut al Penitenciarului nr.6, fiind aceiași cale prin care a parvenit la deținutul Alexei Tuman telefonul mobil Samsung J5.

A considerat că abaterea disciplinară în cauză, este creată artificial de comisarul principal de justiție, directorul adjunct interimar Mihail Covali, care a stabilit relații cu deținutul Alexei Tuman, a înscenat o abatere disciplinară, luând ca

bază relațiile de prietenie între Igor Balan și Alexandru Chiriac, a provocat această abatere din partea lui Igor Balan și ulterior a luat explicații cu încălcarea abuzivă a drepturilor omului și legislației în vigoare, devenind raportor al încheierii privind ancheta de serviciu referitor la abaterea disciplinară în fața Comisiei de disciplină cu scopul concedierii comisarului de justiție, ofițerului principal al Secției siguranță și regim penitenciar Alexandru Chiriac. Așadar, a susținut că folosind abuziv statutul său de conducător al instituției, Mihail Covali a influențat asupra opiniei membrilor comisiei și ca rezultat asupra deciziei acesteia. Faptul că abaterea disciplinară a fost organizată de comisarul principal de justiție Mihail Covali și a devenit o provocare pentru angajatul Igor Balan, duce la atenuarea vinovăției acestuia.

În opinia reclamantului, la examinarea abaterii Comisia de disciplină putea lua orice altă decizie cu privire la sancționare mult mai blândă a angajatului Igor Balan, luând în considerație lipsa sancțiunilor disciplinare în vigoare, precum și faptul că de mai multe ori a fost distins cu diplome și premii pentru merite în activitatea ireproșabilă în sistemul administrației penitenciare. Existența principiului obligatoriu în respectarea unui raport echitabil între gravitatea abaterii disciplinare, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară propusă a fi aplicată, duce la concluzia că concedierea sa este o sancțiune care a fost luată prin încălcarea principiului proporționalității, prevăzut drept bază pentru activitatea comisiilor de disciplină, care este un temei legal pentru anularea deciziei luate de Comisia de disciplină, emisă în baza acestei decizii ilegale.

A comunicat că în conformitate cu decizia Comisiei de disciplină nr.10 din 10 aprilie 2020 și ordinul Administrației Penitenciare din 29 aprilie 2020 nr.607ef cu privire la aplicarea sancțiunii - concediere, în acțiunile agentului superior al Secției siguranță și regim penitenciar al Penitenciarului nr. 6 Soroca, Igor Balan, manifestate prin transmiterea unui telefon mobil, obiect interzis pentru păstrare în penitenciar, se atestă încălcarea prevederilor p.14 subpunctul 1, 6 al ordinului Ministerului Justiției nr.19 din 21 ianuarie 2019. Aceste prevederi stipulează că în scopul asigurării integrității profesionale, funcționarul public cu statut special este obligat: 1) să nu stabilească relații ce contravin intereselor de serviciu sau de altă natură, ori să beneficieze de serviciile persoanelor deținute sau a rudelor acestora, persoanelor cunoscute a fi implicate în activități ilegale; 6) să declare cadourile în conformitate cu legislația.

A afirmat că prin motivarea deciziei nr. 10 a Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020 a fost încălcată condiția obligatorie de a descrie procedura administrativă în formă veridică, adică de cine a fost inventat scenariul, de cine și la indicația cui a fost scris raportul nr. 176 din 20 martie 2020, cum au fost manipulate probele și opiniile membrilor Comisiei de disciplină, care anume presiune și influență psihică a fost aplicată în audieri și de ce lipsesc opiniile contrare conținutului final. Mai mult, a declarat că a fost lipsit de dreptul de a lua cunoștință cu materialele dosarului administrativ și cu explicațiile persoanelor implicate.

A reiterat că abaterea disciplinară în cauză a fost fabricată numai cu scopul de răzbunare asupra ofițerului principal al Secției siguranță și regim penitenciar Alexandru Chiriac.

A mai indicat că potrivit fișei postului al ofițerului principal al Secției siguranță și regim penitenciar, scopul general al funcției este organizarea activității speciale de investigații în scopul asigurării ordinii de drept și regimului de detenție în penitenciar. Sarcine specifice ale postului sunt respectarea întocmai în desfășurarea activității sale speciale de investigații a prevederilor normative ale Legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29 martie 2012. Totodată, conform articolului 11 al Legii menționate, ofițerul de investigații are obligația să respecte regulile de conspirație la executarea activității speciale de investigații, iar art. 25 din această Lege, prevede că toate datele acumulate în timpul efectuării măsurii speciale de investigații constituie informație oficială cu accesibilitate limitată sau secret de stat. Orice divulgare a datelor specificate atrage răspunderea prevăzută de lege.

În opinia reclamantului, prevederile enunțate urmau să fie luate în considerație la ședința Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020. La fel, în conformitate cu punctul 37 din ordinul Ministerului Justiției nr. 593 din 28 noiembrie 2018 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate a comisiilor de disciplină, raportul privind ancheta de serviciu, care conține informații atribuite la secretul de stat, precum și alte înscrisuri, date, informații ce cad sub incidența prevederilor Legii nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat, se examinează de comisia de disciplină prevăzută la pct. 8 în conformitate cu procedura privind protecția informațiilor respective, și anume, în ședință închisă de către comisia de disciplină instituită ad-hoc în cadrul instituțiilor prevăzute la punctul 4, conform condițiilor generale și potrivit gradelor de secretizare a informațiilor conținute în raport. A invocat că potrivit art. 12 al Legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29 martie 2012, ofițerul de investigații trebuie să stabilească relații cu persoanele care și-au dat consimțământul de colaborare, în mod confidențial. Așadar, în cazul respectării confidențialității informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată la examinarea așa numitei abateri disciplinare, putea fi descoperit că relațiile stabilite sunt numai în interesele de serviciu, folosite pentru descoperirea faptelor de încălcare a regimului penitenciar și persoanelor implicate.

A susținut că ordinul Penitenciarului nr.6 nr. 266ef din 29 aprilie 2020, precum și ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr.607ef din 29 aprilie 2020 și decizia Comisiei de Disciplină nr. 10 din 10 aprilie 2020, au fost emise cu încălcarea gravă a principiilor de bază a sistemului penitenciar și a drepturilor și libertăților agentului principal de justiție, agentului superior al Secției siguranță și regim penitenciar Igor Balan și anume: principiul legalității, principiul proporționalității, principiul prezumției de nevinovăție, principiul respectării confidențialității informațiilor oficiale cu accesibilitate limitată, dreptul membrului sindicatelor să fie apărut și reprezentat de Organizația sindicală.

A specificat că prin ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 607ef din 29 aprilie 2020, agentului principal de justiție, agent superior al Secției siguranță și regim penitenciar Igor Balan i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – concediere, iar prin ordinul Penitnciarului nr. 6 nr. 266 ef din 29 aprilie 2020 Igor Balan a fost concediat din funcția de agent superior al Secției siguranță și regim penitenciar. Sancțiunea disciplinară - concedierea, este aplicată în mod ilegal și prezintă un exemplu negativ pentru generația tânără privind atitudinea iresponsabilă în fața legii statului Republica Moldova, cetățenii căruia sunt. Suplimentar a

menționat că a fost manipulat, provocat și prin abuz de naivitate inerentă a fost sancționat și a pierdut serviciul.

A solicitat anularea ordinului Penitenciarului nr. 6 Soroca nr. 266 ef din 29 aprilie 2020 cu privire la concediere; anularea ordinului Administrației Naționale a Penitenciarelor din 29 aprilie 2020 nr. 607ef cu privire la aplicarea sancțiunii concedierea în privința lui Igor Balan; anularea deciziei Comisiei de disciplină nr. 10 din 10 aprilie 2020; anularea procesului-verbal nr. 10 al Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020; restabilirea la serviciu în funcția de agent superior al Secției de siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr. 6 Soroca al Administrației Naționale a Penitenciarelor și în drepturile aferente începând cu ziua aplicării sancțiunii disciplinare concedierea.

Prin hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, a fost admisă acțiunea înaintată de Igor Balan. A fost anulat ordinul nr. 266ef din 29 aprilie 2020 emis de Penitenciarul nr. 6 Soroca cu privire la concediere în privința lui Igor Balan. A fost anulat ordinul nr. 607ef din 29 aprilie 2020 emis de Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la aplicarea sancțiunii concediere în privința lui Igor Balan. A fost anulată decizia Comisiei de disciplină nr. 10 din 10 aprilie 2020 în privința lui Igor Balan. A fost anulat procesul-verbal al Comisiei de disciplină nr. 10 din 10 aprilie 2020 în privința lui Igor Balan. A fost restabilit Igor Balan în funcția de agent superior al Secției de siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr. 6 Soroca al Administrației Naționale a Penitenciarelor și în drepturile aferente acestuia începând cu ziua aplicării sancțiunii disciplinare concedierea.

La 24 decembrie 2020 și la 31 decembrie 2020 cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 Cod administrativ, Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor, au depus apel împotriva hotărârii din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, iar la 15 februarie 2021 și 17 februarie 2021 au prezentat motivarea apelului.

Prin încheierea din 8 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, acțiunea a fost transmisă la Curtea de Apel Chișinău pentru examinare conform competenței jurisdicționale.

Prin decizia din 2 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 23 decembrie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul Central și a fost emisă o nouă decizie prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel cu trimitere la prevederile art. 3, 22 alin. (1), 189 alin. (1) și (2), 93 alin. (1) Cod administrativ, art. 17 alin. (1), (2), 18 alin. (1), (2), 62 alin. (1) lit. d) și g), 63, 87, 88, 89, 92 din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, pct.2 și 4 din Instrucțiunea cu privire la modul de desfășurare a anchetelor de serviciu privind abaterile disciplinare săvârșite de către funcționarii publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, aprobată prin ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 315 din 12 decembrie 2018, a reținut ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii.

În acest sens, raportând normele legale la circumstanțele cauzei, instanța de apel a reținut că în urma efectuării anchetei de serviciu, Comisia de disciplină a ajuns la concluzie corectă că, probele administrate confirmă faptul că Igor Balan, agent principal de justiție, agent superior al Secției siguranță și regim penitenciar a

Penitenciarului nr. 6-Soroca, a admis abateri de la prevederile pct. 14 subpct. 1) din Codul deontologic al funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 19 din 21 ianuarie 2019, prin care funcționarului public cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, îi este interzis să stabilească relații care contravin intereselor de serviciu sau de altă natură și să denunțe orice influență necorespunzătoare, precum și nu a respectat interdicția prevăzută la art. 63 lit. (e) din Legea cu privire la sistemul administrației penitenciare nr. 300 din 21 decembrie 2017, să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte, astfel că acțiunile respective fiind coroborate cu art. 87 lit. c), j) și o) din Legea menționată, demonstrează că aceasta constituie o abatere disciplinară pasibilă de a fi sancționată disciplinar.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod greșit a dispus anularea procesului-verbal nr. 10 al Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020 și a deciziei Comisiei de disciplină din 10 aprilie 2020, emise în privința lui Igor Balan.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că pe parcursul desfășurării anchetei de serviciu, Igor Balan a recunoscut faptul că a transmis un telefon mobil deținutului Andrei Grișciuc, prin intermediul deținutului Alexei Tuman, iar culpa acestuia cu privire la stabilirea unor relații care contravin intereselor de serviciu a fost demonstrată plenar de Comisia de disciplină.

În așa fel, instanța de apel a relevat că Comisia de disciplină corect a ajuns la concluzia că în acțiunile agentului superior al Secției siguranță și regim penitenciar a Penitenciarului nr. 6 Soroca, Igor Balan, manifestate prin transmiterea unui telefon mobil, obiect interzis pentru păstrare în penitenciar, destinatarul final al căruia a fost deținutul Andrei Grișciuc, se atestă încălcarea prevederilor art. 14 subpct. 1, 6 din ordinul Ministerului Justiției nr. 19 din 21 ianuarie 2019, precum și nerespectarea interdicției prevăzute la art. 63 lit. c) din Legea nr.300 din 21 decembrie 2017, iar prin prisma art. 87 lit. c), j) și o) din Legea enunțată, acțiunile respective constituie abateri disciplinare.

Astfel, în condițiile în care în urma efectuării controlului judecătoresc asupra actelor administrative contestate, s-a stabilit că ancheta de serviciu în privința lui Igor Balan a fost desfășurată cu respectarea procedurii, iar Comisia de disciplină a apreciat corect acțiunile acestuia ca abateri disciplinare, se constată legalitatea ordinelor de concediere emise de Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor, întrucât autoritățile publice pârâte au acționat cu respectarea prevederilor art. 90 din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017.

La caz, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele instanței de fond, invocate în hotărârea contestată precum că, la examinarea posibilității aplicării sancțiunii disciplinare „concediere” în privința lui Igor Balan, Comisia de disciplină a ignorat prevederile normelor legale, încălcând dreptul angajatului membru de sindicat de a fi apărat de Organizația sindicală. În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a menționat că art. 4 din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017, stabilește că la elaborarea actelor normative prevăzute de prezenta lege sau a altor acte normative, în domeniul raporturilor de serviciu ale funcționarului public cu statut

special din cadrul sistemului administrației penitenciare, este obligatorie consultarea organizațiilor sindicale reprezentative din sistemul administrației penitenciare, însă, prima instanță nu a ținut cont de faptul că norma legală invocată, nu poate fi aplicată la speță, deoarece în privința reclamantului a fost emis un act administrativ individual defavorabil de aplicare a sancțiunii disciplinare, nefiind un act administrativ normativ, situație care nu se încadrează în prevederile art. 4 din Legea menționată, și nu impune obligativitatea consultării organizației sindicale reprezentative.

În circumstanțele în care s-a constatat că ancheta de serviciu în privința lui Igor Balan s-a desfășurat cu respectarea legislației în vigoare, iar ordinele de concediere au fost emise cu respectarea prevederilor art. 90 din Legea nr. 300 din 21 decembrie 2017, instanța de apel a ajuns la concluzia despre nețemeinicia pretențiilor reclamantului privind anularea actelor administrative contestate și subsecvent, a cerinței de restabilire în funcție.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și a aplicat greșit normele de drept material, iar în consecință soluția de admitere a acțiunii este neîntemeiată, fiind rezultată din aprecierea incorectă a probelor cercetate în cadrul procesului de judecată în coraport cu normele aplicabile speței.

La 30 noiembrie 2021 Igor Balan a depus recurs împotriva deciziei din 2 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

La 3 februarie 2022 Igor Balan a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

A indicat că, la caz, Curtea de Apel Chișinău nu a fost competentă de a examina cererile de apel depuse de Penitenciarul nr. 6 și Administrația Națională a Penitenciarelor, urmând să transmită dosarul pentru soluționarea conflictului de competență.

La fel, a relatat că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele sale și nu le-a apreciat nici întrun fel.

A susținut că prima instanță corect a constatat că pârâțul la aplicarea sancțiunii disciplinare nu a ținut cont de elementele circumstanțelor cauzei disciplinare și anume, conduita ilicită sub aspect disciplinar, consecințele nefaste generate de acest comportament, vinovăția și legătura causală, nefiind clar în săvârșirea căror acțiuni se face vinovat.

De asemenea, a menționat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 87 Codul muncii, care prevede că la concedierea salariaților membri de sindicat, angajatorul solicită în prealabil opinia consultativă a organului sindical din unitate, prin notificarea organului respectiv.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 2 noiembrie 2021, iar la 30 noiembrie 2021 Igor Balan a depus recurs nemotivat. Totodată, materialele dosarului atestă că decizia motivată a fost notificată recurentului în data de 10 ianuarie 2022, ceea ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f.d. 113, 114 Vol.II). Astfel, recursul depus la 30 noiembrie 2021 și motivarea recursului depusă la 3 februarie 2022, este în termen.

La 15 februarie 2022 în adresa intimaților Penitenciarul nr. 6 Soroca și Administrația Națională a Penitenciarelor, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă aceștia deși au recepționat recursul, nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Igor Balan, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest

argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

Argumentul recurentului precum că Curtea de Apel Chișinău nu a fost competentă de a examina cererile de apel depuse de Penitenciarul nr. 6 și Administrația Națională a Penitenciarelor, este unul irelevant, în situația în care s-a constatat că la caz activitatea administrativă a fost desfășurată de Administrația Națională a Penitenciarelor, iar conform art. 196 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel. Or, deși acțiunea a fost reținută pentru examinare de către Judecătoria Soroca, sediul Centru, aceasta nu urma a fi examinată după cum pretinde recurentul în continuare și de către Curtea de Apel Bălți, odată ce această instanță nu este competentă să judece prezenta acțiune.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Igor Balan.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Igor Balan, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron